

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ.

* Έχων ημ. 30. * Η ημ. έχει ωρ. 13 και η νύξ ωρ. 11

28 16 Κ. ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ.	106 260
29 17 Δ. Συμεών Ιερομάρτυρος.	107 259
30 18 Τ. Ίωάννου μαθ. Γρηγ. Δεκαπολίτου	108 258
1 19 Τ. Παφνουτίου Ιερομάρτυρος.	109 257
2 20 Π. Θεοδώρου δσ.	110 256

Ν. Σ. ωρ. 2 και λ. 25 μ.μ.

3 21 Η. Ζωοδόχου Πηγής.	111 255
4 22 Σ. Θεοδώρου Σικελιώτου.	112 254

ΥΠΟΜΝΗΞΕΙΣ

- 4 'Απριλίου. Συνέλευσις μετόχων 'Εθνικής Τραπεζής.
- 3 'Απριλίου. Συνέλευσις μετ. άσφ. έτ. «Φοίνικος».
- 8 'Απριλίου. Συνέλευσις μετ. έτ. Ναυρ. 'Ολύμπου.
- 15 'Απριλίου. Πληρωμή τοκομ. έλλ. δανείου φρ. 25 εκπτ.
- 15 'Απριλίου. " " " " " 4 "
- 15 'Απριλίου. Συν. μετ. Ναυτ. Τραπεζής «'Αρχάγγελος».
- 20 'Απριλίου. Πληρωμή μερ. Ναυτ. Τραπ. «'Αλκυόνος».

ΔΡΟΜ. ΤΩΝ ΑΤΜΟΓ. ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

* Αναχωρήσεις και άφίξεις κατά δεκαπενθημερίαν.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

- 10 'Απρ. ημ. Δε. 'Ελλ. του περίπλου της Πελοπον.
 - 11 " " Τρ. Αυστριακόν εις 'Ρόδον Κύπρον κλ.
 - 12 " " Τε. 'Ελλ. διὰ Λευκάδος εις 'Αλεξάνδρ.
 - 13 " " Πε. Γαλλικόν εις Μασσαλίαν.
 - 14 " " Πα. Fraissinet εις Κωνσταντινούπολιν.
 - " " " 'Ελλ. εις Τήνον, Κέαν και (διὰ Σύρου) 'Ιταλικόν εις Σμύρνην.
- ΑΦΙΞΕΙΣ
- 10 'Απρ. ημ. Δε. Αυστριακόν εκ Συρίας.
 - 11 " " Τρ. 'Ελληνικόν εκ Πελοποννήσου.
 - 13 " " Πε. Γαλλικόν εκ Κωνσταντινουπόλεως.

Σημ. Αί γραμμαί των 'Ελληνικων άτμοπλοίων δεν έπαυεληθήσαν τακτικώς άπασαι.

* Υγεινή κατάστασις

ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΑΘΗΝΩΝ

[3 - 19 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1878]

Οί κάτοικοι των 'Αθηνών υπολογίζονται περί τας 65,000. (Κατά την έπίσημον άπογραφήν του 1870 άνήρχοντο εις 44,510).

Νόσοι	'Αποθνήσκουσιν 3-19 'Απριλίου	'Αποθνήσκουσιν προηγ. έβδομ.
Μηηνγγίτις.....	4	
Χρόν. νοσ.....	1	
'Εγκ. άποπληξία.....	2	2
Κακοήθης πυρ.....	2	1
Βρογχίτις.....		4
Πνευμονία.....	6	5
Πνευμον. φθίσις.....		4
Νόσοι της καρδιάς.....	2	
Περιτ.....		
Νόσοι της κοιλίας.....	3	2
Νόσοι του ήπατος.....		
Πρ. τοκετός.....	1	
'Ατελής άνάπτ.....	3	2
Γήρας.....	1	2
Μερασμός.....	1	
'Ατροφία.....		
Διφθερίτις.....	1	
'Εκλαμψί. α.....		1
'Εν όλω	27	22

Πληροφορίαι περί τινων άλλων πόλεων.

Κατά την τελευταίαν εβδομάδα του παρελθόντος Μαρτίου ο μέσος έτήσιος όρος της Ονησιμότητος επί 1000 κατοίκων, ήτον: 'Εν Παρίσις 24.8, Λονδίνω 23.3, 'Αμστερδαμ 24.0, Βερολίνω 27.2, Βιέννη 29.5, Κοπεγχάγη 22.0, Πετρούπολι 59.5, 'Ρώμη 37, Τουρίνω 33.2, Βουκουρεστίω 37.3, Μονάχω 45.4, Φιλαδελφεία 16.6.

[Τά άποστελλόμενα προς την διεύθυνσιν της «'Εστίας» χειρόγραφα δεν επιστρέφονται].

* Άλληλογραφία της 'Εστίας.

Καν Ε * * * Όπως άπαντήσωμεν δεόντως εις την έρώτησιν ύμιν ήναγκάσθημεν να ζητήσωμεν την συνδρομήν του έν τώ Πανεπιστημίω καθηγητού της άστρονομίας κ. Δ. Κοκκίδου, όστις προθύμως και ευγενώς εχորήγησεν ήμίν την έπομένην άξίαν άναγνώσεως σημειώσιν: «'Η έορτή του Πάσχα, κατά τους καθολικούς, έγινε έφέτος πολύ άργά, την 9/21 'Απριλίου, ήτοι κατά 13 ημέρας άργότερον του μέσου όρου. 'Ιδού δέ ο λόγος: 'Η έν Νικαία Οικουμενική σύνοδος έκανόνισεν όπως ή έορτή του Πάσχα τελείται κατ' έτος την πρώτην κυριακήν, την μετά την πρώτην πανσέληνον, μετά την 21 Μαρτίου, ήτις διά την έποχήν της έν Νικαία συνόδου ήτον ή ήμερομηνία της έαρινής Ισημερίας. 'Αλλά κατά τον ήμετέρον αιώνα ή Ισημερία γίνεται την 9 Μαρτίου κατά τώ Ιουλιανόν ήμερολόγιον, τό έν χρήση παρ' ήμίν, ένω κατά τό γρηγοριανόν ήμερολόγιον, τό έν χρήση παρ ά τοίς δυτικαίς λαοίς, ή Ισημερία γίνεται πάντοτε κατά την 21 Μαρτίου. 'Εκκλησιαστικώς όμως και ήμείς οί όρθόδοξοι διά τών δόξομυσιν της έορτής του Πάσχα λογίζομεν έπίσης από της 21 Μαρτίου. 'Εφέτος έγένετο πανσέληνος την 7 19 Μαρτίου: ατή λοιπόν δεν ήδύνατο να ληφθ ή ύπ' όφιν ούτε ύπ' ήμών, ούτε ύπό των καθολικων, ως γενομένη και διά τά δύο ήμερολόγια πρό της 21 Μαρτίου. 'Η έπομένη πανσέληνος έγινε πράγματι τη 5/17 'Απριλίου, έπομένως οί καθολικοί άγουσιν έφέτος τό Πάσχα αυτών τη άμέσως έπομένη Κυριακή, ήτοι τη 9/21 'Απριλίου, όπερ διά τό γρηγοριανόν ήμερολόγιον είνε άργά. 'Αλλά διατί και ήμείς δεν έχομεν κατά την αυτήν ήμέραν Πάσχα, αλλά την έπομένην Κυριακήν, ήτοι την 16 'Απριλίου; 'Ο λόγος της διαφοράς αυτής είνε ότι ή ήμετέρα εκκλησιαστική πανσέληνος δεν συμπίπτει μετά της πραγματικής, αλλά λογίζεται γινομένη περί τās 4 ημέρας άργότερον ταύτης. 'Η διαφορά αυτη προέρχεται εκ του κύκλου της σεληνης των 19 έτών, τον όποιον έχει παραθεδεγμένον ή ήμετέρα εκκλησία. Κατά τον κύκλον δηλαδή αυτών μετά 19 έτη επαναγίνεται ή πανσέληνος κατά την αυτήν ήμερομηνίαν. 'Αφού όμως παρελθωσι περί τά 310 έτη ή διά του κύκλου εδρισκομένη πανσέληνος γίνεται μίαν ήμέραν άργότερον. Κατά την έποχήν της έν Νικαία οικουμενικής συνόδου ή εκκλησιαστική πανσέληνος του 17 έτους του κύκλου της σεληνης έγένετο την 10 'Απριλίου: έπειδή λοιπόν τό 1878 είνε 17 έν τώ κύκλω της σεληνης, ή πανσέληνος λογίζεται ως γινομένη όπως και τότε την 10 'Απριλίου. 'Εορτάζομεν λοιπόν έφέτος τό Πάσχα την έπομένην Κυριακήν, ήτοι την 16 'Απριλίου. Κατά τό γρηγοριανόν όμως ήμερολόγιον ή διαφορά μεταξύ της πραγματικής και της εκκλησιαστικής πανσέληνου δεν δύναιται να ύπερβή την μίαν ήμέραν. Τά όρια του Πάσχα είνε ή 22 Μαρτίου και ή 25 'Απριλίου. Ταύτα όμως σπανίως γίνονται. Όστω την 22 Μαρτίου θά γίνη τό Πάσχα τώ 1913, την 25 'Απριλίου θά γίνη τώ 1983. Διά τους καθολικούς θά γίνη την 25 'Απριλίου Πάσχα κατά τό έτος 1886». — 'Ενί άναγνώστῃ. 'Ο ευφύης ποιητής του Αηζουριού, ύπό τον τίτλον «Τό αύτό τό κόκκινον», έξ ού σās σημειούμεν τους έπομένους στίχους:

Αδύό μου λαμπριάτικο,
Γλυκό, καλοψημένο,
Ξερό, κοκκινούμιτο,
Πολυπιθουημένο,
'Αν έλεγα τή γάρεσ σου
Μία - μία με την άράδα,
Όστε ή Λαμπρή μ' έδίκουνε
Όστε όλη ή νύξ 'εδομάδα.
'Εσύ του φιλοσόφου
'Εσπασες τό κεφάλι,
'Οπού έχασομαλούσανε
Μ' έπιμονή μεγάλη,
Γιά νύκαρουν στη σκέψη τους,
Μά δέ θυμόμαι πότα,
'Αν τό αδύ έπρωτότανε,
'Η άν ήταν' πρώτα ή κότα.

κκ. Φ. Μ. Π. Αειψίαν, Ν. Γ. Π. Κεραλλ. Ι. Ε. Ψ. Σμόβων, Π. Γ. Γύθειον, Πρακτ. Λόγδ. (Σ. Κ.) Πειραιά, Μ. Π. Σύρον. 'Ελ ή φ θ η σ α ν.